

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 16. december 2015

Sag 253/2014

(1. afdeling)

Advokatnævnet

(advokat Martin Simonsen)

mod

[Indstævnte]

(selv)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 31. maj 2013 og af Østre Landsrets 3. afdeling den 26. september 2014.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Søgaard, Niels Grubbe, Hanne Schmidt, Oliver Talevski og Lars Apostoli.

Påstande

Appellanten, Advokatnævnet, har nedlagt påstand om stadfæstelse af Advokatnævnets kendelse af 3. juli 2012.

Indstævnte, [...], har principalt påstået Advokatnævnets kendelse af 3. juli 2012 ophævet, subsidiært at sanktionen ændres til en irrettesættelse eller en mindre bøde.

Supplerende sagsfremstilling

I august 2010 klagede advokat [C] også over advokat [B] til Advokatnævnet. Ved kendelse af 5. juli 2012 pålagde Advokatnævnet [B] en bøde på 20.000 kr. for tilsidesættelse af god advokat-skik ved at have indgivet konkursbegæringen mod hende på vegne af [X Advokater ApS] og på

vegne af [Selskab M]. Kendelsen blev stadfæstet af Københavns Byret ved dom af 3. maj 2013.

Ved Københavns Byrets dom af 20. august 2013 blev der truffet afgørelse om det økonomiske mellemværende mellem [Y Law] ved advokat [C] og [X Advokater ApS]. Ifølge dommen havde hver af parterne et krav på 75.000 kr. mod den anden part, og ved dommen blev det bestemt, at hver part skulle bære egne sagsomkostninger.

Højesterets begrundelse og resultat

Højesteret tiltræder af de grunde, som byretten og landsretten har anført, at [indstævnte] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og at bøden som udgangspunkt skal udmåles til 20.000 kr.

Den samlede sagsbehandlingstid ved Advokatnævnet var på ca. 22 måneder fra klagens modtagelse den 30. august 2010 til afsigelsen af kendelsen den 3. juli 2012. Sagen var ikke ukompliceret, og parterne havde forskellig opfattelse af sagens faktum. Efter partshøringen, der blev afsluttet i oktober 2010, gennemførte nævnets sekretariat en juridisk sagsbehandling og udarbejdede en indstilling til nævnet, som derefter behandlede sagen mundtligt og afsagde kendelse. Højesteret lægger til grund, at der har været en ikke ubetydelig periode uden aktivitet, der bl.a. skyldtes en midlertidig ophobning i nævnet af verserende sager som følge af personalemangel og reorganisering af arbejdet i nævnets sekretariat.

Efter en samlet bedømmelse og i betragtning af de hensyn, der begrundet reglerne om god advokatskik og sanktion ved tilsidesættelse, finder Højesteret ikke tilstrækkeligt grundlag for at nedsætte bøden som følge af den meget lange sagsbehandlingstid, jf. princippet i straffelovens § 82, nr. 13.

Højesteret finder endvidere, at den samlede sagsbehandlingstid ved Advokatnævnet og domstolene ikke indebærer en krænkelse af artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Højesteret tager herefter Advokatnævnets påstand om stadfæstelse af nævnets kendelse af 3. juli 2012 til følge.

Under hensyn til sagens karakter skal ingen af parterne betale sagsomkostninger for byret, landsret eller Højesteret til den anden part.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 3. juli 2012 stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for byret, landsret eller Højesteret til den anden part.